

سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الثانی ۷ • 11 Jan 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۸

روزنامه

۱۸

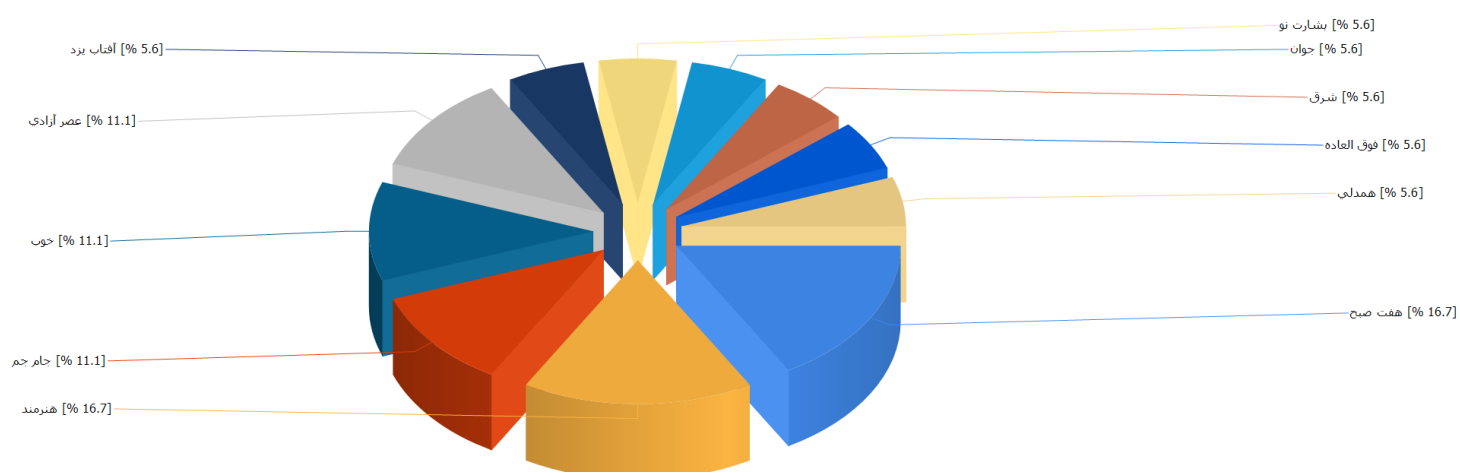
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	هفت صبح	۳	۱۶/۷
۲	هنرمند	۳	۱۶/۷
۳	جام جم	۲	۱۱/۱
۴	خوب	۲	۱۱/۱
۵	عصر آزادی	۲	۱۱/۱
۶	آفتاب یزد	۱	۵/۶
۷	بشارت نو	۱	۵/۶
۸	جوان	۱	۵/۶
۹	شرق	۱	۵/۶
۱۰	فوق العاده	۱	۵/۶
۱۱	همدلی	۱	۵/۶
	جمع کل	۱۸	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	صمدیان و نسل جدیدی که در حال شکل گیری است	آفتاب یزد
۸	نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است	بشارت نو
۹	تلاش ملاش نتیجه می دهد! ۱	جام جم
۱۰	تلاش ملاش نتیجه می دهد! ۲	جام جم
۱۱	نمایشی با طعم و بوی فرهنگ ایرانی	جوان
۱۲	از جشنواره تئاتر فجر چه خبر؟	خوب
۱۳	نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است	خوب
۱۴	سفارشی ساز نیستیم!	شرق
۱۵	برگزاری نمایش «اتل متل یه بابا» در سالن اهورا	عصر آزادی
۱۶	نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است	عصر آزادی
۱۷	ویژگی جشنواره تئاتر فجر به روایت «اسدی»	فوق العاده
۱۸	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۱۹	تلطیف شده از دهه شصت / درباره نمایش «قصه ظهر جمعه»	هفت صبح
۲۰	محکوم به تکرار و پشیمانی / درباره نمایش «تلمیخا»	هفت صبح
۲۱	جشن حافظ به تئاتر و موسیقی هم وارد شد	همدلی
۲۲	از جشنواره تئاتر فجر چه خبر؟	هنرمند
۲۳	نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است	هنرمند
۲۴	نمایش «عقب افتاده» یک کمدی اجتماعی است	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صمدیان و نسل جدیدی که در حال شکل گیری است

سیف‌الله صمدیان داور بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در گفت‌وگو با ستاد خبری درباره آثار این دوره توضیح داد: «بر اساس عکس‌هایی که مورد داوری قرار دادیم متوجه شدم در این دوره با مجموعه‌ای از عکس‌ها روبه‌رو هستیم که با تکنیک‌های متفاوت و جدیدی خلق شده‌اند و این موضوع نوید حضور نسل جدیدی از عکاسان تئاتر را می‌دهد.» او ادامه داد: «سال‌های متمادی است که به‌عنوان داور با جشنواره تئاتر فجر همکاری می‌کنم و دیگر تعداد شمارش این دوره‌ها از دستم خارج شده است و همین امر موجب شده تا بتوانم به چشم‌انداز دقیقی نسبت به حضور عکاسان و کیفیت آثارشان در این رویداد دست یابم.» صمدیان با اشاره به وجود نگاه تخصصی به عکاسی از تئاتر تأکید کرد: «عکاسان تئاتر به‌صورت تخصصی تمرکزشان را روی عکاسی در این حوزه می‌گذارند و بسیار خوش‌حالم که فراگیری بیماری کرونا و تعطیلی سالن‌های تئاتر موجب دلسردی این گروه از عکاسان نشده است.» به گزارش ایران تئاتر، دبیر جشن تصویر سال با اشاره به حضور عکاسان حرفه‌ای در جشنواره تئاتر چهلیم گفت: «با توجه به این که هنگام داوری، هیئت انتخاب اسامی شرکت‌کنندگان را نمی‌دانند و داوری‌ها بر اساس عکس‌هاست به نظرم عکاسان حرفه‌ای در این دوره حضور پررنگی داشتند.»

نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است

داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر معتقد است: نسل جدیدی از عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است که با تکنیک های متفاوت و تازه ای کار می کنند. به گزارش ایرنا، سیف الله صمدیان درباره آثار این دوره توضیح داد: براساس عکس هایی که مورد داوری قرار دادیم متوجه شدم در این دوره با مجموعه ای از عکس ها روبه رو هستیم که با تکنیک های متفاوت و جدیدی خلق شده اند و این موضوع نوید حضور نسل جدیدی از عکاسان تئاتر را می دهد.

وی ادامه داد: سال های متمادی است که به عنوان داور با جشنواره تئاتر فجر همکاری می کنم و دیگر تعداد شمارش این دوره ها از دستم خارج شده است و همین امر موجب شده تا بتوانم به چشم انداز دقیقی نسبت به حضور عکاسان و کیفیت آثارشان در این رویداد دست یابم. نگاه تخصصی به عکاسی تئاتر عنصری غیرقابل چشم پوشی است. عکاسان تئاتر به صورت تخصصی تمرکزشان را روی عکاسی در این حوزه می گذارند و بسیار خوشحالم که فراگیری بیماری کرونا و تعطیلی سالن های تئاتر موجب دلسردی این گروه از عکاسان نشده است. دبیر جشن تصویر سال با اشاره به حضور عکاسان حرفه ای در جشنواره تئاتر چهلم گفت: با توجه به این که هنگام داوری، هیات انتخاب اسامی شرکت کنندگان را نمی دانند و داوری ها بر اساس عکس هاست به نظرم عکاسان حرفه ای در این دوره حضور پررنگی داشتند. چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می شود.

■

■

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲۰۰۷

گفت و گو با نورا هاشمی، بازیگر «بانوی محبوب من»
که ستاره این شب‌های تئاتر ایران استتلاش مَلاش
نتیجه می‌دهد!علی‌رستگار
فرهنگ و هنر

وقتی در زرد قناری مهدی هاشمی گلاب آدینه در نقش نصر... و همسرش، مشغول صحبت درباره دخل و خرج و حساب و کتاب زندگی هستند، این فرزندشان نوری کم سن و سال است که آنها را از شروع سریال «سال‌های دور از خانه» باخبر می‌کند و می‌گوید: «بابا نمایان تماشا؟» و کمی بعد هر سه پای تلویزیون کوچک سیاه و سفید می‌نشینند تا به قول نصر... پی به چرایی موفقیت اوشین ببرند. موفقیتی که با صبوری، تلاش و پشتکار به دست می‌آید و هرچه رنج و مصیبت و مانع را کنار می‌زنند. چالش‌های نورا هاشمی برای رسیدن به موفقیت قطعا به دشواری و تلخی مسیر داستانی آن دختر ژاپنی نیست اما وقتی پای نام‌های بزرگی چون گلاب آدینه و مهدی هاشمی در میان باشد و فرزند این دو، قدم به همان مسیر بازیگری گذاشته باشد اما اگرها و دشواری‌ها چشمک می‌زنند و توقعات درباره بازی او بالاتر می‌رود اما نورا هاشمی در این گفت‌وگو تاکید می‌کند که به هیچ حرف و حدیثی در این ارتباط اهمیت نمی‌دهد و تنها روی تلاش خودش در این زمینه حساب باز می‌کند. البته به قول مزاح نورا هاشمی در همین مصاحبه: «تلاش مَلاش» بالاخره در همیاری کائنات و شانس کارساز است و موفقیت از راه می‌رسد. اگر نسخه دوبله فیلم مشهور و محبوب «بانوی زیبای من» با بازی ادری هپیورن و صدایبیشگی مهین کسمایی و البته نمایش بانوی محبوب من را روی صحنه دیده باشید، پی به اشاره نمکین هاشمی می‌برید چرا که شخصیت الیزا ویلیتل، دختری دوره‌گرد و کل فروش است که به دلیل غلط‌های متعدد کلامی، حساسی نیاز به الکترونیک دارد. مواجهه او با پروفیسور هیگنیز، استاد آواشناسی، مسیر ژاپنی و زیست‌اش را تغییر می‌دهد و ادامه ماجرا، برای دانستن بقیه قصه یا می‌توانید سراغ نسخه سینمایی بانوی زیبای من بروید یا ساعت ۸ و ۴ دقیقه این شب‌ها سری به بسان اصلی مجموعه تئاتر شهر بزنید و به تماشای نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه بنشینید. به نظر حتی با وجود علاقه به نسخه مشهور سینمایی، می‌توان از دیدن این نمایش لذت برد و به وجد آمد و طعم ثمره تلاش و موفقیت را چشید، مثل الیزا، مثل اوشین، مثل نورا هاشمی بعد از این.

بازی کرده است (می‌خندد). حالا هم که گفتید شباهتی بین تغییر شخصیت الیزا با نقش‌های بابا در افسانه سلطان و شبان پیدا کردید. برایم خیلی جالب است. نه، راستش به آن فکر نکرده بودم. **به خصوص آموزش‌های وزیر اعظم (زنده‌یاد محمد مطیع) به شبان برای شاه‌شدن، به نوعی شبیه آموزش‌های پروفیسور هیگنیز (رضا عمرانی) به الیزا است.** **بدرانید چشم‌هایتان را، بدرانید.** **تقریباً تا نیمه‌های نمایش، حضور سنگین ادری هپیورن و فیلم بانوی زیبای من حس می‌شود اما هرچه جلوتر می‌رویم، به ویژه از آن صحنه پیست سوارکاری، کار و بازی شما هویت مستقلی پیدا و تماشاگر را بیشتر با خود همراه می‌کند و با وجود این که احتمالاً مخاطب از سرنوشت شخصیت‌ها و پایان قصه آگاهی دارد اما با کنج‌کاوی، انگار مواجهه اولیه‌اش با چنین اثری است و باز هم پیگیر آخر داستان می‌شود. خودتان فکر می‌کنید توانسته‌اید از زیر سایه هپیورن و حتی صدای زنده‌یاد مهین کسمایی در نسخه دوبله فارسی خارج شوید؟**

که آن عقبه ذهنی تماشاگران را بازی ادری هپیورن به نقش الیزا ویلیتل را کنار بزنید. **بله، این هم چالشی بود که باید با آن روبه‌رو می‌شدم و از پس آن برمی‌آمدم.** **تغییر شخصیت الیزا از نقش یک دختر عامی به بانویی اشراف‌زاده، از جنبه‌ای شبیه تغییر شخصیت شبان به سلطان در سریال «افسانه سلطان و شبان» است. موقع تمرین و بازی در این نقش و کمندی حضور در طبقه متفاوت اجتماعی، یاد نقش آفرینی پدرتان (مهدی هاشمی) هم افتادید و موقع تمرینات به این موضوع فکر کردید؟ چون به دلیل همسانی و شباهت چهره‌ای و شیوه رفتن زن و میمیک، تا حدودی این تمایز ایجاد می‌شود.** **چه جالب. اصولاً شما در نوشته‌هایتان به مسائلی اشاره می‌کنید که به ذهنم هم خطور نمی‌کند. مثل آن یادداشتی که با عنوان «کارمند بازبسته اداره کارپرداز سازمان برنامه بودجه سابق» نوشته بودید و اشاره کردید که بابا با هشت فیلم، رکورددار بازی در نقش کارمند است. تا قبل از آن اصلاً دقت نکرده بودم که بابا این همه نقش کارمند**

این که به او علاقه داشته باشم، نه. **به جز بانوی زیبای من، دیگر به چه فیلم‌های موزیکالی علاقه دارید؟** **من کلاً به فیلم‌های موزیکال علاقه‌مندم، مثل یک آمریکایی در پاریس، آواز در باران، اشک‌ها و لبخندها و... اما به نظرم دو فیلم بانوی زیبای من و داستان وست ساید، بیشتر از بقیه این ظرفیت را داشتند که به نمایش تبدیل شوند. همیشه و خیلی از قدیم از مامان خواهم می‌کردم که یکی از این دو فیلم را برای تبدیل شدن به نمایش انتخاب کند. مامان هم درباره این موضوع فکر می‌کرد تا این که به دوران کرونا رسیدیم و بعد تصمیم او در این زمینه جدی و قرار شد نسخه نمایشی بانوی زیبای من را به مناسبت پایان کرونا روی صحنه ببرد.** **اما فارغ از علاقه شما به نسخه سینمایی اثر و اصرارتان برای برگردان نمایشی، بازی در نقش اصلی کار بک چالش اساسی در بازیگری هم بود؟** **حتماً.** **یعنی این پیشنهاد و بازی در این نقش، نیاز به جسارتی از سمت شما به عنوان بازیگر داشت**

همین اول کاری، بنیامین و فیلم‌های محبوب شما از سینمای کلاسیک را مرور کنیم؛ برادر دفته، اشک‌ها و لبخندها، کارابلانکا و... **البته کارابلانکا نه خیلی! عجب.** **بله (می‌خندد).** **پس تاگزین‌های اشتباه دیگری مطرح نکردم، بگویند چرا از میان فیلم‌های محبوب‌تان «بانوی زیبای من» را برای بازی و خوانش نمایشی انتخاب کردید؟ به دلیل خاستگاه نمایشنامه‌ای آن و «بیگمابون» جورج برنارد شاو یا صرفاً از روی علاقه بود یا به عنوان یک چالش بازیگری سراغ آن رفتید؟** **اول این که به فیلم بانوی زیبای من علاقه‌مند بودم و هستم و دیگر این که به موسیقی و آواز هم علاقه دارم.** **مثل الیزا مینه‌لی؟** **خانم الیزا مینه‌لی هم جزو علاقه‌مندی‌های من نیست!** **چه جالب، هرچه می‌گوییم به در بسته می‌خورم!** **(می‌خندد) خیلی بازمزه و شیرین است ولی**

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲۰۰۷

صحنه‌ای از نمایش بانوی محبوب من | عکس: پایگاه خبری تانتار

می‌بینید، خانم آدینه به دقت طراحی کرده‌است. بزرگ‌ترین چالش‌تان برای بازی در این نقش چه بود؟

قسمت‌های الیزادلیلی خیابانی. وای! هنوز هم برابرم سخت است.

همان‌اویل اجرا که الیزادلیلی در خیابان دور برگردی و گل فروشی می‌کنی؟

بله، هنوز هم که می‌خواهم روی صحنه بروم، اول این نمایش برابرم سخت است و از مامان می‌پرسم مطمئن باید این‌طوری بازی کنم؟ مامان هم می‌گوید به من اعتماد کن، درست است.

چه چیزی از این لحظات برایتان سخت‌است؟ این‌که با وجود آن همه جمعیت بازیگر، روی صحنه تنها هستید؟

از آن مساله نکوید که اصلاً یک مقوله دیگر و یک ترس دائمی و هشتناک است اما چالشم شکل‌گیری شخصیت الیزا اصلی است. خیلی برابرم سخت و نفسگیر است. تازه بعد از این‌که این شخصیت وارد خانه پرفسور و تمریناتش شروع می‌شود، نفس راحتی می‌کشم و می‌گویم آخی، می‌روم و ادامه نمایش را بازی می‌کنم.

خانم کسمایی که چند سال است از دنیا رفته‌اند. احوال از آقای ابوالحسن تهامی‌نژاد، دوبلور نقش پرفسور (رکس هریسون) برای تماشای کار دعوت شده‌است؟

در جریان دعوت شده‌ها نیستیم اما فکر کنم اگر از ایشان دعوت شود، بیایند و کار ما را ببینند، برایشان جالب باشد.

احتمالاً به خاطر پدر و مادری چون مهدی هاشمی و گلاب آدینه، با رجسب آواز زنگی و خانم زنگی مواجهید. از سوی دیگر نقش و جایگاه این دو هنرمند بزرگ که از بهترین بازیگران تاریخ سینمای ایران هستند، توقعات را از شما بسیار بالا می‌برد و کار را برایتان سخت‌تر می‌کند. شاید نقش دشوار الیزا، یک نقطه عطف در کارنامه بازیگری شماست و امیدواری‌ها را برای برگزیده‌ترین توقعات افزایش می‌دهد اما به نظر من هنوز برای حضور بهتر و پرزنت‌تر در این عرصه جا دارید. نظراتان درباره این چالش‌ها چیست؟

اول این‌که هیچ‌موقع این موضوع مرا آذین نکرده و هرگز خودم را درگیر این مساله نکردم. همیشه فقط لبخندی زده‌ام و گذشتم. برای این‌که به تلاشی که می‌کنم، ایمان دارم. چیزی که از مامان و بابا یاد گرفتم این است که شما تلاش‌تان را می‌کنید، صدای‌تان را می‌سازید، یک ساز موسیقی یاد می‌گیرید و هر چیزی را که یک بازیگر باید در زمینه بدن و بیان بلد باشد، می‌آموزید. اگر آن شانس به شما رو آورد، استفاده می‌کنید و اگر هم نه که نه، برای همین چون من همیشه در تلاش بودم و پیگیر حرف‌های دیگر نمی‌شوم. مطمئنم کسی که تلاش می‌کند و روزی نوبت او می‌شود، هرگز به چنین حرف‌هایی اهمیت نمی‌دهد. هر وقت این صحبت‌ها را می‌شنوم، خانوادگی با هم صحبت می‌کنیم و می‌گوییم آدم‌ها واقعاً چه انتظاری درباره ما دارند. وقتی چشم‌پاز کردم و در محبتی بزرگ شدم که همیشه صحبت سینما، تئاتر، بازی و کارگردانی

بوده، حالا باید درباره چه چیز دیگر فکر و صحبت کنم؟ آیا باید بروم و پزشک شوم؟ چرا باید مثلاً به حرفه پرستاری و شغل‌های دیگری علاقه مند شوم. به نظر حضور و فعالیتیم در عرصه بازیگری، بسیار طبیعی است.

اولین حضورتان در سینما به دوران خردسالی و فیلم زرد کناری برمی‌گردد که لباس ورزشی آبی‌رنگی به تن دارید و در کنار مهدی هاشمی و گلاب آدینه دیده می‌شوید. احتمالاً آن موقع که قصد بازیگری نداشتید.

(می‌خندد) نه، آن موقع ۵ سال داشتم.

نخستین حضور جدی شما در بازیگری در فیلم «دوشیزه» بود. درست‌است؟

نه، قبلاًش هم در دو سریال «سایه‌ها» و «آغوش‌های خالی» بازی کرده بودم.

سریال «فرستاده» چطور؟ قبل از دوشیزه بود یا بعدش؟

قبل از دوشیزه.

اما به هرحال دوشیزه، به نوعی آغاز بازیگری شما در سینماست. نقش فروشنده لوازم شکار را بازی می‌کردید که در سکانسی تخته می‌شکنید و در سکانسی دیگر با تهدید زیبا بر رفته در می‌روید.

(می‌خندد) بله.

از همین فیلم عزمتان برای ادامه بازیگری جدی شد؟

از اول و از بازی در همان سریال‌ها جدی بود. اصلاً من جز بازیگری چیز دیگری در ذهنم نبود.

پس دلیل این کم‌کاری چیست؟ شما در حدود دو سال فقط در شش فیلم بازی کردید.

در تئاتر و تلویزیون هم چندان پرکار نبودید. چرا؟ چرایی‌اش چندان توضیح دادنی نیست اما از این به بعد می‌خواهم حضور پررنگ‌تری در بازیگری داشته باشم.

در همین بازی‌های کم‌وبیش تا اینجا، حضور و همراهی خانم آدینه خیلی مؤثر و محسوس است. ایشان در اولین نقش مهم کارنامه سینمایی شما (معشوقه گل محمد) در «عروس افغان» حضور دارد. در «آرامش» در میان مردگان، حضور کوتاهی دارید که خانم آدینه در نقش طوبه برای لحظاتی به شما پناه می‌دهد. در «وقتی همه خواب بودند» هم آن اوایل فیلم نقش جوانی‌های بی‌سلیقه «کوچه» باز هم جوانی‌های مادرشان و نقش افخم شیبستی را بازی کردید. نکته جالب در این آثار، ضمن شباهت رنج‌آلود بودن کاراکترهای شما و نقش‌های درخشان خانم آدینه، حضور همدلانه و حمایتگرانه مادرشان است که خیلی هم زیباست. چقدر جایگاه فعلی شما متأثر از این حضور و حمایت است و چقدر احساس نیاز می‌کنید فارغ از قدررانی و افتخار کردن به این همراهی مستقل‌تر عمل کنید؟

همیشه از حمایت مامان ممنونم و حضور و همراهی او نقش مهمی در بازیگری من دارد اما همان‌طور که درباره تلاش فلاش و اینها به شما گفتم...

تلاش فلاش! چه تیر خوبی. کاملاً در

راستای شخصیت الیزا و غلط حرف زدن یک دختر عامی‌بیگانه! استعاره‌های زنانه.

(می‌خندد) بله! همان‌طور که گفتم اصلاً به این حرف‌ها فکر نمی‌کنم و ضمن قدررانی از حضور و همدلی و همراهی مامان، برابرم فرق نمی‌کند در کاری به کارگردانی او بازی می‌کنم یا در کار یک کارگردان دیگر. مهم این است در جای درستی قرار بگیرم و وقتی تماشاگر من را ببیند، نکوید اگر مادر این بازیگر نبوده، او کاره‌ای نمی‌شد. بلکه بگوید خودش بازیگر موفقی است و چه خوب که مادرش هم در این کار حضور دارد. بنابراین چه در اثری کنار بابا حضور داشته باشم و چه در فیلمی کنار مامان بازی کنم، مهم کیفیت کاری است که انجام می‌دهم و نه نسبت خانوادگی.

در «پروژه» «بت چین» سریال «آناه» (امیداد جرموز) هم نقش گلنار پایدار را بازی کردید که درگیر شبیه‌های یک روح چینی می‌شود.

بازیگرانی که در رانر وحشت بازی می‌کنند، ترس هستند یا می‌خواهند ترس‌هایشان غلبه‌کنند یا هیچ‌کدام، صرفاً یک چالش بازیگری است؟

اصلاً بحث ترسیدن یا ترسیدن من مطرح نبود. یک گروه خوب و حرفه‌ای بازی در این نقش را به من پیشنهاد کرد. من هم دیدم چه نقش و کار جالبی است و بازی در آن را قبول کردم. زائر وحشت هم برابرم بسیار جذاب است. با این‌که خودم سال‌ها فیلم ترسناک نمی‌بینم، چون می‌ترسم. (می‌خندد)

با فیلم‌های محبوب عاشقانه و موزیکال شما شروع کردیم. با فیلم محبوبتان در ژانر ترسناک، این گفت‌وگو را تمام می‌کنیم.

آخرین فیلم ترسناکی که دیدم، «کیپنه ۲» بودا شما ببینید من از کی فیلم ترسناک ندیدم. حضور و نقش و اثری متفاوت (فرازغ از کیفیت) مثل «بت چین» را می‌توان در راستای همان تلاش و ادامه جدی‌تر و پرزنت‌تر در بازیگری در نظر گرفت.

این یکی از همان شانس‌هایی است که سر راه آدم سبز می‌شود. تلاش فلاش صورت می‌گیرد و بعد هم کائنات براساس آن تلاش‌ها این موقعیت‌ها را جلوی راه آدم

قرار می‌دهد و می‌گوید حالا شما بفرمایید این تانتار را تحویل بگیرید و حالا شما بفرمایید این نقش در فلان فیلم و همین‌طور به تدریج جلو می‌روید، چون آن تلاش‌های شما در کائنات دیده می‌شود و کار خودش را می‌کند.

عکس: علیرضا شعبان

نمودیم و تصمیم و تاکید خانم آدینه باعث شد که کل گروه بازیگران، فیلم را فراموش کنیم و اثر جدیدی را روی صحنه ببریم.

نمی‌شد و جود کمیک نمایش را تقویت کرد تا کار بیشتر با فیلم فاصله بگیرد؟ ضمن این‌که ظرفیت این کمیدی هم در خود نمایش وجود دارد و در جاهایی هم تماشاگران می‌خندند. همچنین استفاده خلاقانه از ماکت‌ها در همان صحنه پیست سوارکاری و اینکارانی از این دست، می‌توانست بیشتر به تمایز نمایش با فیلم کمک کند.

راستش همین چیزی هم که می‌بینید، هزینه بسیار زیادی برده‌است. به قول مامان، تهیه‌کننده فداکار ما تا همین‌جا هم واقعاً ریسک زیادی کرده‌است. معلوم است که مامان، ایده‌آل‌های زیادی برای این نمایش داشت؛ همه این دکور و لباس را هزار برابر بیشتر در ذهن کارگردان تصور کنید اما با توجه به بضاعت و شرایط موجود نهایتاً تا نمایش رویه‌رو هستید که به نظر متفاوت‌های مهمی با فیلم بانوی زیبای من دارد.

بانوی محبوب من از جنبه‌ای منطبق با این

نگاهی به نمایش «کباب» به قلم علی صفری و کارگردانی رها حاجی زینل

نمایشی با طعم و بوی فرهنگ ایرانی

نمایش «کباب» با روایت داستانی آشنا از مرام و معرفت لوتی های کف بازار گرما را به خانه تئاتر بازگردانده که چندی در هجوم روزهای سرد کرونایی یخ زده بود

■ ملیکا گل محمدی

نمایش کباب به قلم علی صفری نمایشنامه نویسی، چند روزی است عطر و بوی کبابی حجره های قدیم حاج اکبرها و حاج مرشدها را میهمان صحنه تماشاخانه نوفل لوشاتو کرده است. صفری که پیش از این با تألیف نمایشنامه هایی چون جویستیک، کرونوس، آشویتس زنان و هجوم، شیوایی قلم مؤلف ایرانی را به مخاطبان صحنه نمایش نشان داده بود، این بار با روایت داستانی آشنا از مرام و معرفت لوتی های کف بازار، گرما را به خانه تئاتر بازگردانده که چندی است در هجوم روزهای سرد کرونایی یخ زده بود.

در نمایش کباب که بر صحنه تماشاخانه نوفل لوشاتو خوش درخشیده و نظر مخاطبان را به خود جلب کرده است، رگه هایی پررنگ از آداب و رسوم ایرانی که با مذهب، عقاید و فرهنگ درهم آمیخته به سبک کاملاً رئالیستی به تصویر درآمده است.

این نمایش که ترکیبی بی نقص از موسیقی سنتی ایرانی، طراحی زیبای لباس و صحنه، گریم مناسب و انتخاب به جای بازیگران در گود لوتی گری است، بار دیگر قدرت کارگردانی رها حاجی زینل بازیگر، کارگردان و طراح فرم سینما و تئاتر را به ما یادآوری می کند.

صفری و حاجی زینل علاوه بر یادآوری فرهنگ ایرانی مهارت خاصی در به تصویر کشیدن فرهنگ ملت های مختلف و ارتباط با هر قشر و مردمی دارند. دو نمایش «هولودومور» به کارگردانی رها حاجی زینل و «آشویتس زنان» به کارگردانی صفری اکتبر سال جاری میلادی در سالن تئاتر پیچرسکای شهر کی یف به دعوت سفیر و مسئولان فرهنگی و هنری سفارت اوکراین روی صحنه رفت.

آنها با نگاهی فرهنگی و به دور از ابعاد سیاسی به تبادل فرهنگی بین کشورها می پردازند و این بار با خلق نمایش کباب، نقطه عطفی برای نمایش نویسان و کارگردانان تئاتر وطنی فراهم ساختند تا با نیم نگاهی به فرهنگ و هنر ایرانی از نمایشنامه های اقتباسی اروپایی که بارها به صحنه درآمده اند، فاصله بگیرند و روایتی از آنچه در بین مردم خودمان می گذرد، داشته باشند.

ریتم خوب کار، ثانیه ای چشم تماشاگر را از صحنه جدا

نمی کند و مخاطب را از مبدایی مشخص به مقصدی که کارگردان طراحی کرده است، هدایت می کند. کارگردان قدم به قدم مخاطب را به عمق داستان برده و تماشاگر را به امان خدا واگذار نمی کند. خالق اثر با نشان دادن تجربه حرفه ای خود در حوزه کارگردانی مخاطب و ذهنش را آزادانه رها نمی کند تا گنگ و بلا تکلیف به هر سمت و سویی رهسپار شود. نمایش یک تابلوی انتزاعی مدرن نیست که قابلیت صدها برداشت در هر زمان و مکانی را داشته باشد، لذا شایسته است همه کارگردانان صادقانه با خود و مخاطبان نشان بر خورد کنند و نقص ها و نقاط گنگ و نامفهوم یک نمایش را به پای برداشت آزاد مخاطب ننویسند. حاجی زینل نیز با تکیه بر این صداقت کارگردانی برخلاف برخی کارگردانان، درزی برای ورود سوز و سرمای اضافه یا سوراخی برای نشستی در این کار به جا نگذاشته که این قابل توجه است.

«کباب» مهر تأییدی است بر این نکته که نمایش خوب مخاطب خودش را دارد و صندلی های تئاتر حتی در روزهای کرونایی، پراز حواشی و پرمشغله برای مردم خالی نمی ماند. در نمایش «کباب» اثر تازه گروه تئاتر سه گانه بازیگرانی چون صبا ایزدینا، سارینا آزاد میلانی، محمد پسندیده، نازنین میهن، صدف صفری، فرید زنگی، احمد هداوند و امیر حسین نژادقاسمی به ایفای نقش پرداخته اند و بهنوش کاظمی زاده به عنوان طراح و نوازنده موسیقی، فرزاد هدایت نوری طراح صحنه و لباس، هانی گلشاهی کریم طراح گریم و رضا جاویدی به عنوان عکاس با این گروه همکاری کرده اند.

این نمایش که به عنوان عکاس با این گروه همکاری کرده اند. این نمایش که به رعایت فاصله گذاری اجتماعی تا ۲۸ دی ۱۴۰۰ روی صحنه است، آخرین هفته اجرای خود را در تماشاخانه نوفل لوشاتو سپری می کند.

از جشنواره تئاتر فجر چه خبر؟

ایده‌هایی با خود به تئاتر ما آورده‌اند یا ایده‌هایی گرفته‌اند. به عنوان مثال در دوره‌ای که «اوستر مایر» به ایران آمد، تنها چیزی که پس از جشنواره در مورد آن صحبت می‌شد، همین بود یا آمدن یوچینیو باربا همسره با گروهش به ایران اتفاقی مهم بود. ایسن اتفاقات به هر حال تأثیرات خود را می‌گذارد و نیازمند سنجشی منتقدانه‌اند که البته در کشور ما کمتر اتفاق می‌افتد. او با تأکید بر این که جشنواره تئاتر فجر به شکل تدریجی تأثیرگذار است، گفت: «نکته بعدی یافتن پاسخ این سوال است که مزایای ایجادشده برای آدم‌ها بابت حضور در جشنواره چیست؟ اگر در دوره‌ای شکل مسابقه‌ای برجسته است و کما این که هنوز هم چنین است و بسیاری دوست دارند در بخش مسابقه شرکت کنند، آیا نباید مزیت‌های دیگری هم وجود داشته باشد؟ عدم وجود مزایای دیگر به هیچ عنوان به علت ناتوانی دبیران نیست و مجموعه‌ای از شرایط است که موجب می‌شود اعتباری جز جایزه وجود نداشته باشد. اسدی ادامه داد: «سایر اعتبارات اما چگونه باید ایجاد شوند؟ به عقیده من معرفی آثار در سطح بین‌الملل یا امکان ایجاد تور تئاتری در داخل کشور که مستلزم حضور مدیران ارشد سراسر کشور در جشنواره و انتخاب آثار از سوی آن‌ها برای اجرا در استان و شهرهای تحت مدیریت‌شان در این زمینه راهگشا است. این که چرا این اتفاق رخ نمی‌دهد محل سوال است و باید پرسید آیا ما از آن‌ها نمی‌خواهیم چنین کنند؟ یا خودشان چنین نمی‌کنند؟ یا اساساً سازوکارش وجود ندارد این از جمله مزیت‌های جشنواره منتهای جایزه است که به عقیده من اگرچه کم و زیاد وجود دارند اما در نگاهی تحول‌خواه باید افزایش یابند.»

اهالی رسانه برای حضور در جشنواره تئاتر فجر ثبت‌نام کنند

ثبت نام اهالی رسانه برای حضور در چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، از امروز یکشنبه ۱۹ دی آغاز شده و تا یکشنبه هفته آینده ادامه خواهد داشت.

ثبت درخواست صدور کارت ویژه اصحاب رسانه برای حضور در جشنواره چهارم از ساعت ۲۴ امروز، یکشنبه ۱۹ دی‌ماه از طریق سایت رسمی جشنواره آغاز می‌شود و تا ساعت ۲۴ یکشنبه ۲۶ دی‌ماه ادامه خواهد داشت. ثبت نام نمایندگان تمامی رسانه‌های مرتبط و تکمیل فرم مربوطه جهت صدور کارت الکترونیکی برای حضور در تماشخانه‌های زیر مجموعه جشنواره الزامی است.

امسال نیز همچون سال گذشته شرایط به گونه‌ای است که ستاد جشنواره علی‌رغم میل باطنی نمی‌تواند بر حضور همه فعالان این حوزه اصرار ورزد، به همین جهت و به منظور تماشای آثار جشنواره در صورت اعلام محدودیت‌های بهداشتی از سوی مراکز رسمی کدی برای متقاضیان در نظر خواهد گرفت که با آن می‌توانند از بستر فضای مجازی و در پلتفرمی که معرفی خواهد شد آثار را تماشا کنند. هم چنین در صورت نداشتن محدودیت کرونایی و تعیین میزان بهره‌مندی از ظرفیت سالن‌ها متقاضیان می‌توانند با دریافت کد برای دریافت بلیط اقدام کنند. در این دوره، روابط عمومی جشنواره برای حضور اصحاب رسانه کارتی صادر خواهد کرد که معرف آن‌ها خواهد بود. این کارتها برای حضور در فضای تالارها و تماشخانه‌ها تعریف شده است و تماشای نمایش‌ها به صورت حضوری صرفاً از طریق ارائه بلیط الکترونیکی میسر خواهد بود. آپلود کارت واکسن کرونا توسط اهالی رسانه جهت تماشای آثار جشنواره ضروری است. چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرانسته برگزار می‌شود.

سعید اسدی دبیر دو دوره از جشنواره تئاتر فجر، صحبت‌هایی درباره دوره‌های ۳۴ و ۳۵ این جشنواره مطرح کرده است. سعید اسدی که سابقه دبیری دو دوره از این رویداد، دوره‌های سی و چهارم و سی و پنجم را در کارنامه دارد در پاسخ به این سوال که کارکرد جشنواره تئاتر فجر از دید او به عنوان یکی از فعالان شناخته‌شده عرصه تئاتر چیست، گفت: «جشنواره، در سال‌های دور افرادی را به جامعه تئاتری ایران معرفی می‌کرد. کاراکترها یا صاحبان سبکی که اکنون جزو هنرمندان خوب ما چه در عرصه نمایشنامه‌نویسی، چه در عرصه کارگردانی، چه در عرصه بازیگری و غیره‌اند. پس جشنواره به آدم‌ها اعتبار می‌داد؛ اما پس از مدتی، به دلایل متعدد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، تغییر نسل‌ها و غیره، این خاصیت آن کم‌رنگ شد اما خاصیت‌ها و خروجی‌های دیگری از جشنواره تئاتر فجر به دست آمد.»

او در توضیح دیگر نتایج جشنواره تئاتر فجر، بیان کرد: «به عنوان مثال، بخشی از این خروجی این است که یکی از عواملی که تئاتر خارج از تهران را همچنان باطراوت نگه می‌دارد، جشنواره تئاتر فجر است. خاصیتی که شاید تا این حد برای هنرمندان مقیم تهران، پررنگ نباشد یا اهمیت نداشته باشد اما برای هنرمندان استان‌ها همچنان جنبه ترغیبی بااهمیتی دارد که برای آن می‌کوشند و تلاش می‌کنند. به نظر من، هرچه می‌گذرد و تا به امروز کیفیت آثار این دسته از هنرمندان، رو به بهبود می‌رود و حتی در برخی دوره‌ها بهتر از کیفیت کارهای هنرمندان مقیم تهران بوده است.» به گفته اسدی این اتفاق برای جوان‌ترها نیز همچنان رخ می‌دهد و جشنواره فرصتی برای معرفی آن‌ها به جامعه تئاتری به شمار می‌رود و به کسانی که می‌خواهند عرض اندامی کنند و اعتباری به دست آورند، کمک می‌کند.

دبیر دو دوره جشنواره فجر اظهار کرد: «بخش بین‌الملل جشنواره نیز، هرچند کم یا زیاد اما مخاطرات بسیار مهمی را در تاریخ تئاتر ما رقم زده و ما را با بخشی از تئاتر دنیا آشنا کرده است. می‌دانیم تعداد کارهایی که تماشای‌شان در خاطرم‌ان مانده است اندک است اما کارهای بزرگی بوده‌اند و کارهای کوچک‌تر نیز

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۰۷

سیفالله صمدیان ،داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر :

نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است

می گذارند و بسیار خوشحالم که فراگیری بیماری کرونا و تعطیلی سالن های تئاتر موجب دلسردی این گروه از عکاسان نشده است دبیر جشن تصویر سال با اشاره به حضور عکاسان حرفه ای در جشنواره تئاتر چهلم گفت: با توجه به این که هنگام داوری، هیات انتخاب اسامی شرکت کنندگان را نمی دانند و داوری ها بر اساس عکس هاست به نظرم عکاسان حرفه ای در این دوره حضور پررنگی داشتند. چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافر آستانه برگزار می شود.

این دوره ها از دست م خارج شده است و همین امر موجب شده تا بتوانم به چشم انداز دقیقی نسبت به حضور عکاسان و کیفیت آثارشان در این رویداد دست یابم. نگاه تخصصی به عکاسی تئاتر عنصری غیر قابل چشم پوشی است. عکاسان تئاتر به صورت تخصصی تمرکزشان را روی عکاسی در این حوزه

متوجه شدم در این دوره با مجموعه ای از عکس ها رویه رو هستیم که با تکنیک های متفاوت و جدیدی خلق شده اند و این موضوع نوید حضور نسل جدیدی از عکاسان تئاتر را می دهد. وی ادامه داد: سال های متمادی است که به عنوان داور با جشنواره تئاتر فجر همکاری می کنم و دیگر تعداد شمارش

داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر معتقد است: نسل جدیدی از عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است که با تکنیک های متفاوت و تازه ای کار می کنند. سیفالله صمدیان درباره آثار این دوره توضیح داد: براساس عکس هایی که مسورد داوری قرار دادیم

۱۴

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۰۷

برگزاری نمایش «اتل متل یه بابا» در سالن اهورا

عصر آزادی / سرویس فرهنگی - علیرضاییان: نمایش اتل متل یه بابا به نویسندگی و کارگردانی میثم ترکمند به مدت ۱۵ شب در سالن اهورا برگزار گردید.

به گزارش عصر آزادی آنلاین، بهانه ای شد تا با مبین رستگاری (بازیگر مطرح سینما، تلویزیون و تئاتر) و مشاور کارگردان و راوی نمایش اتل متل یه بابا گفتگویی دوستانه داشته باشیم.

بنده مبین رستگاری هستم. عمده فعالیت من در سالهای قبل بیشتر در تلویزیون بود... چه در مجموعه ها و سریالهای طنز مثل خنده بازار و چه در سریالهای پلیسی ولی چند سال اخیر بیشتر کارهام سینمایی بوده که حالا بخاطر شرایط کرونا اکران ها به تعویق افتاده.

آخرین سریالی که از من پخش شد سریال راز یک پرونده به کارگردانی شهرام قدیری بوده که در هفته نیروی انتظامی پخش شد و قبلاً هم سریال داستان کار آقای ده نمکی.

من معمولاً بین کارهای تصویرم اجرای تئاترم داشتم و دارم. سال پیش تئاتر روای یک نویسنده و بعدش هم یک تئاتر برای محرم داشتم به نام دریای خون.

امسال هم تئاتر ما کی هستیم اولین تئاتر سریالی ایران بوده که با استقبال خوبی در تالار حافظ روبرو شد.

از کارهای سینمایی ام که اکران نشده فیلم سینمایی اورکا به کارگردانی سحر مصیبی و بازی ترانه علیدوستی و مهتاب کرامتی و بنده که در اولین اکرانش در جشنواره دوحه بعنوان بهترین فیلم انتخاب شد.

آن شالله خبرهای خوبی از این فیلم در فستیوالهای

داخلی و خارجی می‌شنویم. فیلم سینمایی روای ساحل از آقای آرش سجادی حسینی که در جشنواره فیلم فجر به نمایش در خواهد آمد.

فیلم سینمایی انفرادی هم با بازی رضا عطاران و مهدی هاشمی و احمد مهرانفر. یک فیلم کمدی که قطعاً با استقبال خوبی روبرو خواهد شد.

نمایش اتل متل یه بابا به کارگردانی میثم ترکمند، بعد از نمایش روای یک نویسنده، دومین همکاری بنده

یا ایشان هست. قسمت اعظم نمایش اتل متل یه بابا به زبان کردیه... و تم جنگی دارد و در مورد پدری در زمان دفاع مقدس صحبت میکند. این نمایش با استقبال خوبی مواجه شد که بنده در نقش راوی داستان به مدت ۱۰ دقیقه مونولوگ داشتم. امیدوارم در آینده هم شاهد اکران نمایش های بیشتری در حوزه دفاع مقدس باشیم.

نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است

داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر معتقد است: نسل جدیدی از عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است که با تکنیک های متفاوت و تازه های کار می کنند.

به گزارش خبرنگار تئاتر ایرنا، سیف الله صمدیان درباره آثار این دوره توضیح داد: براساس عکس هایی که مورد داوری قرار دادیم متوجه شدم در این دوره با مجموعه ای از عکس ها روبه رو هستیم که با تکنیک های متفاوت و جدیدی خلق شده اند و این موضوع نوید حضور نسل جدیدی از عکاسان تئاتر را می دهد. وی ادامه داد: سال های متمادی است که به عنوان داور جشنواره تئاتر فجر همکاری می کنم و دیگر تعداد شمارش این دوره ها از دستم خارج شده است و همین امر موجب شده تا بتوانم به چشم انداز دقیقی نسبت به حضور عکاسان و کیفیت آثارشان در این رویداد دست یابم. نگاه تخصصی به عکاسی تئاتر عنصری غیرقابل چشم پوشی است. عکاسان تئاتر به صورت تخصصی تمرکزشان را روی عکاسی در این حوزه می گذارند و بسیار خوشحالم که فراگیری بیماری کرونا و تعطیلی سالن های تئاتر موجب دلسردی این گروه از عکاسان نشده است. دبیر جشن تصویر سال با اشاره به حضور عکاسان حرفه ای در جشنواره تئاتر چهلم گفت: با توجه به این که هنگام داوری، هیات انتخاب اسامی شرکت کنندگان را نمی دانند و داوری ها بر اساس عکس هاست به نظرم عکاسان حرفه ای در این دوره حضور پررنگی داشتند. چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافراستانه برگزار می شود.

ویژگی جشنواره تئاتر فجر به روایت «اسدی»

تأثیرات خود را می گذارد و نیازمند سنجشی منتقدانه اند که البته در کشور ما کمتر اتفاق می افتد.

او با تأکید بر این که جشنواره تئاتر فجر به شکل تدریجی تأثیرگذار است، می گوید: «نکته بعدی یافتن پاسخ این سوال است که مزایای ایجاد شده برای آدم‌ها بابت حضور در جشنواره چیست؟ اگر در دوره‌ای شکل مسابقه‌ای برجسته است و کما این که هنوز هم چنین است و بسیاری دوست دارند در بخش مسابقه شرکت کنند، آیا نباید مزیت‌های دیگری هم وجود داشته باشد؟ عدم وجود مزایای دیگر به هیچ عنوان به علت ناتوانی دبیران نیست و مجموعه‌ای از شرایط است که موجب می شود اعتباری جز جایزه وجود نداشته باشد.

اسدی ادامه می دهد: «سایر اعتبارات اما چگونه باید ایجاد شوند؟ به عقیده من معرفی آثار در سطح بین‌الملل یا امکان ایجاد تور تئاتری در داخل کشور که مستلزم حضور مدیران ارشد سراسر کشور در جشنواره و انتخاب آثار از سوی آن‌ها برای اجرا در استان و شهرهای تحت مدیریت‌شان در این زمینه راهگشا است. این که چرا این اتفاق رخ نمی دهد محل سوال است و باید پرسید آیا ما از آن‌ها نمی خواهیم چنین کنند؟ یا خودشان چنین نمی کنند؟ یا اساساً ساز و کارش وجود ندارد. این از جمله مزیت‌های جشنواره منتهای جایزه است که به عقیده من اگر چه کم و زیاد وجود دارند اما در نگاهی تحول خواه باید افزایش یابند.»

دبیر دو دوره جشنواره فجر می گوید: «بخش بین‌الملل جشنواره نیز، هر چند کم یا زیاد اما خاطرات بسیار مهمی را در تاریخ تئاتر ما رقم زده و ما را با بخشی از تئاتر دنیا آشنا کرده است. می دانیم تعداد کارهایی که تماشای‌شان در خاطرمان مانده است اندک است اما کارهای بزرگی بوده اند و کارهای کوچک تر نیز ایده‌هایی با خود به تئاتر ما آورده اند یا ایده‌هایی گرفته اند. به عنوان مثال در دوره‌ای که «اوستر مایر» به ایران آمد، تنها چیزی که پس از جشنواره در مورد آن صحبت می شد، همین بود یا آمدن یوجینیو باربا همراه با گروهش به ایران اتفاقی مهم بود. این اتفاقات به هر حال

پررنگ نباشد یا اهمیت نداشته باشد اما برای هنرمندان استان‌ها همچنان جنبه ترغیبی بااهمیتی دارد که برای آن می کوشند و تلاش می کنند. به نظر من، هر چه می گذرد و تا به امروز کیفیت آثار این دسته از هنرمندان، رو به بهبود می رود و حتی در برخی دوره‌ها بهتر از کیفیت کارهای هنرمندان مقیم تهران بوده است.»

به گفته اسدی این اتفاق برای جوان ترها نیز همچنان رخ می دهد و جشنواره فرصتی برای معرفی آن‌ها به جامعه تئاتری به شمار می رود و به کسانی که می خواهند عرض اندامی کنند و اعتباری به دست آورند، کمک می کند.

جنبه ترغیبی جشنواره برای هنرمندان ساکن بیرون از تهران، اهمیت آن برای جوانان به عنوان محلی برای عرض اندام و رویارویی با تئاتر دنیا به واسطه بخش بین‌الملل از جمله امتیازاتی است که سعید اسدی به عنوان ویژگی‌های جشنواره تئاتر فجر به آن‌ها اشاره می کند.

سعید اسدی که سابقه دبیری دو دوره از این رویداد، دوره‌های سی و چهارم و سی و پنجم را در کارنامه دارد در پاسخ به این سوال که کارکرد جشنواره تئاتر فجر از دید او به عنوان یکی از فعالان شناخته شده عرصه تئاتر چیست، چنین می گوید: «جشنواره، در سال‌های دور افرادی را به جامعه تئاتری ایران معرفی می کرد. کاراکترها یا صاحبان سبکی که اکنون جزو هنرمندان خوب ما چه در عرصه نمایشنامه‌نویسی، چه در عرصه کارگردانی، چه در عرصه بازیگری و غیره اند. پس جشنواره به آدم‌ها اعتبار می داد اما پس از مدتی، به دلایل متعدد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، تغییر نسل‌ها و غیره، این خاصیت آن کم رنگ شد اما خاصیت‌ها و خروجی‌های دیگری از جشنواره تئاتر فجر به دست آمد.»

او در توضیح دیگر نتایج جشنواره تئاتر فجر، می افزاید: «به عنوان مثال، بخشی از این خروجی این است که یکی از عواملی که تئاتر خارج از تهران را همچنان باطراوت نگه می دارد، جشنواره تئاتر فجر است. خاصیتی که شاید تا این حد برای هنرمندان مقیم تهران،

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۰۷

پیشنهادهای ویژه هفت صبح				
نمایش	کارگردان	بازیگران	مکان	زمان
رویای شب نیمه تابستان	امین زندگانی	شروین پناهی، محمد تاجیک	تماشاخانه ایرانشهر	۲۰:۳۰
شتر مرغ	محمد لهراسی	بهنام شرفی، مهراڻ امامبخش	پردیس تئاتر شهرزاد	۲۱
دریا زدگی	امیر سپهر تقی لو	آرش صفایی، مهراڻ مرادی	خانه هنرمندان	۱۸:۳۰
کافه پولشتری	الهام پاوه نژاد	الهام پاوه نژاد	کافه گالری باروک	۲۰
برنده سهمی نمی برد	کیهان پرجمی	عرفان امین، طاهره هزاوه	تالار مولوی	۱۹:۳۰
سایر بازماندگان	مهرداد مصطفوی	ابراهیم عزیزی، آیدین بهاری	تماشاخانه ایرانشهر	۲۰:۳۰
پنگوئن های افسرده	محمد میرعلی اکبری	گیلدا حمیدی، رویا یختیاری	تئاتر شهر	۱۹

تلطیف شده از دهه شصت

درباره نمایش «قصه ظهر جمعه»

✶ نویسنده: سید محمد مساوات

✶ کارگردان: راحله شمس آبادی

✶ بازیگران: هادی عامل / عرفان جوادی / حمید ایزدپناه / مریم علی نیا / رز مریم کاظمی / معصومه احمدزاده / مهسا

محمد کاظم / مجتبی بتوندی / بهاره خالقی / حمیدرضا عرفانیان

✶ مکان اجرا: تماشاخانه سپند

نمایش مینیمال و به دور از زمان و دهه حرکت کرده است، در طراحی لباس برعکس عمل کرده، لباس ها به خوبی یادآور دهه شصت است، به خصوص لباس زنان. ترکیب بلوز و دامن هایی با رنگ شاد، ابل سر شانه و موهایی پف کرده و بسته شده به خوبی مخاطبی که آن دوران را به یاد دارد، به آن زمان می برد.

اما برگ برنده راحله شمس آبادی در اجرا بردن نمایشنامه «قصه ظهر جمعه» بی شک بازی خوب بازیگران است. بازیگران این نمایش بسیار خوب و حرفه ای بازی می کنند و فضای دهه شصت، آداب مردم آن زمان و روابط آن دوره را به خوبی به تصویر می کشند. در این میان بازیگران نقش اعظم را می توان یک سر و گردن بالاتر از دیگر بازیگران دانست. او با لهجه اصفهانی اش که عروس خانواده ای تهرانی شده، با غر زدن های مدام به شوهرش برای گرفتن نفت و کوپن، با تر و خشک کردن پدر شوهر، خواهر بودن برای خواهر شوهرها و نگرانی از اینکه مادرش بفهمد شوهرش طلاهای او را فروخته، خود نمونه یک زن خانه دار دهه شصتی است.

داستان نمایش روایتی از خودخواهی پسر بزرگ خانواده به همراه دامادشان است که باعث می شود دختر کوچک خانواده را به زور به عقد مردی در آورند که دوستش ندارد، در حالی که او دل بسته مردی است که قبلاً شیرینی خورده اش بوده و حالا به واسطه مکر برادر و شوهر خواهرش او را از دست داده است. روایت به اندازه کافی تلخ است اما با بازی های خوب بازیگران و طنز ظریفی که در کار نهفته است و البته با فضا سازی درست کارگردان کمی تلطیف شده و مخاطب بی شک سالن را با احساس رضایت از دیدن این نمایش ترک کرده است.

«قصه ظهر جمعه» نمایشنامه ای از محمد مساوات است که برای اولین بار توسط نویسنده به روی صحنه رفت. پس از آن نسیم ادبی متن را اجرا برد و حال راحله شمس آبادی به تازگی اجراهای خود از این متن را در تماشاخانه سپند به اتمام رسانده است. داستان نمایش در دهه شصت می گذرد و روایت خانواده ای را تعریف می کنند که مادر خانواده فوت کرده، پدر بیمار و تقریباً بیهوش است، یکی از پسر ها به جنگ رفته و باز نگشته و چهار خواهر و برادر دیگر میزبان مراسم عقد کنان دختر کوچک خانواده (آزاده) هستند. در خانه همسایه مراسم برپاست، اما اتفاقات در خانه پدری و در حضور پدر نیمه بیهوش خانواده می افتد.

دهه شصت کلیشه بسیاری از فیلم های پر فروش این چند سال اخیر بوده. روایت طنز آمیزی از اتفاقات عجیب آن دوران، محدودیت های سرسام آور، پوشش و آداب رفت و آمد آن زمان باعث شده مخاطب امروز جذب این دهه شده و در قالب طنز به تماشای این فیلم های پر فروش بنشینند. در این نمایش اما با وجود حفظ کردن فضای دهه شصت، کارگردان سعی نکرده کلیشه سازی کند، هر چند به راحتی می توانست این کار را انجام دهد. او دکوری مینیمال با بازی های رئال را برای صحنه اش برگزیده است. در دکور او نمی توان المان های همیشگی دهه شصت از جمله چراغ علاءالدین، تلویزیون سیاه و سفید چهارده اینچی، بخاری نفتی و... را دید. صحنه ای که شمس آبادی برای نمایشش برگزیده صحنه ای ساده با فرش تکه تکه شده و به هم وصل شده، تختی که پدر رویش خوابیده، فضایی به عنوان بالکن خانه، پنجره هایی که با حصیر پوشانده شده و همین طور جدا کردن فضایی به عنوان دستشویی است. هر چقدر کارگردان در صحنه پردازی

محکوم به تکرار و پشیمانی درباره نمایش «تملیخا»

نویسنده: محمدرضا آزادفرد

کارگردان: بابک پرهام

بازیگر: سمن قناد

مکان و زمان اجرا: تئاتر شهر / ساعت ۱۷:۳۰

منجر شده. مهم ترین انتخاب پرهام، جدای از فضایی که برای نمایشش در نظر گرفته، انتخاب بازیگر مناسب است. «سمن قناد» با بدنی به شدت آماده، بیانی قوی و با تمام وجودش روی صحنه ظاهر می شود. حرکات سخت بدنی او روی صحنه، نزدیک شدنش به مخاطب و چشم در چشم شدنش با او از ویژگی های بازی این بازیگر است که باعث جذاب شدن نمایش شده. در سوی دیگر انتخاب گریم مناسب، ساختن فضایی مخوف و نورپردازی درست، به خوبی مخاطب را به درک برزخی که پرهام قصد ساختش را داشته، می رساند.

نمایش «تملیخا» در ابتدا هیچ سوبه مذهبی ندارد، اما هر چه به انتهای کار نزدیک می شویم با اشاره هایی که به شخصیت ها و امامان شیعه می شود، نمایش سوبه ای متفاوت می گیرد. شاید تا به حال تصورمان از نمایش مذهبی، وجود المان های پررنگ مذهبی، اشاره مستقیم به اتفاقات رخ داده در تاریخ مذهب شیعه، استفاده از رنگ هایی که نشان از ارادت به شخصیت های دینی دارد و المان هایی از این دست بوده، اما در این نمایش اشاره به اتفاقات تاریخ مذهب شیعه به گونه ای متفاوت رخ می دهد.

خلافت نویسنده در عرض ارادتش به امامان شیعه و واقعه عاشورا در بیان این اتفاقات از سوی جنی که در برزخ اسیر شده و نقش او در این اتفاقات ستودنی است. «تملیخا» نمایشی نیم ساعته است که در همین زمان کوتاه، مفید و مختصر هر آنچه را لازم است به مخاطب ارائه می دهد و دیدنش بی شک برای مخاطب جذاب خواهد بود.

«تملیخا» روایت جنی است که در برزخ گیر افتاده و محکوم است که سر نوشت و خاطراتش را مدام تعریف کند. او از تولد خود می گوید، از عشق از دست رفته اش، از دشمنی ای که با حضرت علی (ع) پیدا کرده و در نهایت از نقشی که در اتفاقات عاشورا داشته.

او محکوم شده است به تکرار، تکرار آنچه کرده است. هر بار از آنچه کرده پشیمان می شود اما باز هم باید این حرف ها را بگوید و هر بار پشیمان تر و خسته تر شود.

معروف ترین اسطوره تکرار و البته پوچی را می توان «سزیف» دانست. او محکوم شده بود که هر روز سنگی بزرگ را به سختی از کوهی بالا ببرد اما قبل از رسیدن آن را رها کند تا دوباره به قعر برگردد، سپس دوباره سنگ را بالا ببرد و آن را رها کند و این تکراری بیپایان و پوچ بود. او محکوم شده بود به پوچی. تملیخا را اما می توان محکوم به پشیمانی دانست. او نیز در حلقه تکرار افتاده است و راه گریزی از آن ندارد، هر بار در انتهای داستان پشیمان می شود از آنچه کرده اما باز هم محکوم است که بار دیگر داستانش را از ابتدا تعریف کند و در انتها دوباره از آنچه کرده پشیمان شود و باز تکرار و تکرار و تکرار.

«تملیخا» در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه رفته و اولین اثری است که به کارگردانی «بابک پرهام» به اجرای عموم رسیده است. این نویسنده و مترجم در اولین اجرای عمومی خود متنی تک نفره از «محمدرضا آزادفرد» را به شکلی گروتسک روی صحنه آورده است. فضایی که او با صحنه تقریباً خالی، نور، گریم و بازی ساخته است، به اثری جذاب

جشن حافظ به تئاتر و موسیقی هم وارد شد

همدلی | نخستین دوره جشن تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ) برگزار می شود. به نقل از روابط عمومی جشن حافظ، امید معلم مدیر مجموعه دنیای تصویر و دبیر جشن حافظ اعلام کرد در سال آینده، نخستین دوره جشن تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ) برگزار می شود. در این جشن قرار است در بخش موسیقی، آثار سنتی و پاپ منتشرشده در یک سال گذشته و همچنین در بخش تئاتر، نمایش های روی صحنه رفته طی سه سال گذشته بررسی شود و از میان آن ها با رأی هیئت داوران در هر بخش جوایزی به بهترین ها اهدا خواهد شد.

امید معلم در ادامه توضیح داد: برگزاری جشن «علی معلم» در راستای خواسته این هنرمند است چراکه او همواره علاقه مند بود جشنی برای تئاتر و موسیقی هم برگزار کند که این اتفاق به زودی خواهد افتاد. به زودی اطلاعات تکمیلی درباره این رویداد هنری منتشر خواهد شد. طراح پوستر آرش صمدزاده است.

از جشنواره تئاتر فجر چه خبر؟

مدیریت‌شان در این زمینه راهگشا است. این که چرا این اتفاق رخ نمی‌دهد محل سوال است و باید پرسید آیا ما از آن‌ها نمی‌خواهیم چنین کنند؟ یا خودشان چنین نمی‌کنند؟ یا اساساً سازوکارش وجود ندارد. این از جمله مزیت‌های جشنواره منهای جایزه است که به عقیده من اگرچه کم و زیاد وجود دارند اما در نگاهی تحول‌خواه باید افزایش یابند.

اهالی رسانه برای حضور در جشنواره تئاتر فجر ثبت‌نام کنند

ثبت نام اهالی رسانه برای حضور در چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، از امروز یکشنبه ۱۹ دی آغاز شده و تا یکشنبه هفته آینده ادامه خواهد داشت.

ثبت درخواست صدور کارت ویژه اصحاب رسانه برای حضور در جشنواره چهلم از ساعت ۲۴ امروز، یکشنبه ۱۹ دی‌ماه از طریق سایت رسمی جشنواره آغاز می‌شود و تا ساعت ۲۴ یکشنبه ۲۶ دی‌ماه ادامه خواهد داشت.

ثبت نام نمایندگان تمامی رسانه‌های مرتبط و تکمیل فرم مربوطه جهت صدور کارت الکترونیکی برای حضور در تماشاخانه‌های زیر مجموعه جشنواره الزامی است.

امسال نیز همچون سال گذشته شرایط به گونه‌ای است که ستاد جشنواره علی‌رغم میل باطنی نمی‌تواند بر حضور همه فعالان این حوزه اصرار ورزد، به همین جهت و به منظور تماشای آثار جشنواره در صورت اعلام محدودیت‌های بهداشتی از سوی مراکز رسمی کدی برای متقاضیان در نظر خواهد گرفت که با آن می‌توانند از بستر فضای مجازی و در پلتفرمی که معرفی خواهد شد آثار را تماشا کنند. هم چنین در صورت نداشتن محدودیت کرونایی و تعیین میزان بهره‌مندی از ظرفیت سالن‌ها متقاضیان می‌توانند با دریافت کد برای دریافت بلیط اقدام کنند. در این دوره، روابط عمومی جشنواره برای حضور اصحاب رسانه کارتی صادر خواهد کرد که معرف آن‌ها خواهد بود. این کارت‌ها برای حضور در فضای تالارها و تماشاخانه‌ها تعریف شده است و تماشای نمایش‌ها به صورت حضوری صرفاً از طریق ارائه بلیط الکترونیکی میسر خواهد بود. آپلود کارت واکسن کرونا توسط اهالی رسانه جهت تماشای آثار جشنواره ضروری است.

چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می‌شود.

سعید اسدی دبیر دو دوره از جشنواره تئاتر فجر، صحبت‌هایی درباره دوره‌های ۳۴ و ۳۵ این جشنواره مطرح کرده است.

سعید اسدی که سابقه دبیری دو دوره از این رویداد، دوره‌های سی و چهارم و سی و پنجم را در کارنامه دارد در پاسخ به این سوال که کارکرد جشنواره تئاتر فجر از دید او به عنوان یکی از فعالان شناخته‌شده عرصه تئاتر چیست، گفت: «جشنواره، در سال‌های دور افرادی را به جامعه تئاتری ایران معرفی می‌کرد. کاراکترها یا صاحبان سبکی که اکنون جزو هنرمندان خوب ما چه در عرصه نمایشنامه‌نویسی، چه در عرصه کارگردانی، چه در عرصه بازیگری و غیره‌اند. پس جشنواره به آدم‌ها اعتبار می‌داد؛ اما پس از مدتی، به دلایل متعدد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، تغییر نسل‌ها و غیره، این خاصیت آن کم‌رنگ شد اما خاصیت‌ها و خروجی‌های دیگری از جشنواره تئاتر فجر به دست آمد.»

او در توضیح دیگر نتایج جشنواره تئاتر فجر، بیان کرد: «به عنوان مثال، بخشی از این خروجی این است که یکی از عواملی که تئاتر خارج از تهران را همچنان باطراوت نگه می‌دارد، جشنواره تئاتر فجر است. خاصیتی که شاید تا این حد برای هنرمندان مقیم تهران، پررنگ نباشد یا اهمیت نداشته باشد اما برای هنرمندان استان‌ها همچنان جنبه ترغیبی باله‌میتی دارد که برای آن می‌کوشند و تلاش می‌کنند. به نظر من، هرچه می‌گذرد و تا به امروز کیفیت آثار این دسته از هنرمندان، رو به بهبود می‌رود و حتی در برخی دوره‌ها بهتر از کیفیت کارهای هنرمندان مقیم تهران بوده است.» به گفته اسدی این اتفاق برای جوان‌ترها نیز همچنان رخ می‌دهد و جشنواره فرصتی برای معرفی آن‌ها به جامعه تئاتری به شمار می‌رود و به کسانی که می‌خواهند عرض اندامی کنند و اعتباری به دست آورند، کمک می‌کند.

دبیر دو دوره جشنواره فجر اظهار کرد: «بخش بین‌الملل جشنواره نیز، هرچند کم یا زیاد اما خاطرات بسیار مهمی را در تاریخ تئاتر ما رقم زده و ما را با بخشی از تئاتر دنیا آشنا کرده است. می‌دانیم تعداد کارهایی که تماشای‌شان در خاطرم‌مان مانده است اندک است اما کارهای بزرگی بوده‌اند و کارهای کوچک‌تر نیز ایده‌هایی با خود به تئاتر ما آورده‌اند یا ایده‌هایی گرفته‌اند. به عنوان مثال در دوره‌ای که «اوستر مایر» به ایران آمد، تنها چیزی که پس از جشنواره در مورد آن صحبت می‌شد، همین بود یا آمدن یوجینیو باربا همراه با گروهش به ایران اتفاقی مهم بود. این اتفاقات به هر حال تأثیرات خود را می‌گذارند و نیازمند سنجشی منتقدانه‌اند که البته در کشور ما کمتر اتفاق می‌افتد.»

او با تأکید بر این که جشنواره تئاتر فجر به شکل تدریجی تأثیرگذار است، گفت: «نکته بعدی یافتن پاسخ این سوال است که مزایای ایجادشده برای آدم‌ها بابت حضور در جشنواره چیست؟ اگر در دوره‌ای شکل مسابقه‌ای برجسته است و کما این که هنوز هم چنین است و بسیاری دوست دارند در بخش مسابقه شرکت کنند، آیا نباید مزیت‌های دیگری هم وجود داشته باشد؟ عدم وجود مزایای دیگر به هیچ عنوان به علت ناتوانی دبیران نیست و مجموعه‌ای از شرایط است که موجب می‌شود اعتباری جز جایزه وجود نداشته باشد.

اسدی ادامه داد: «سایر اعتبارات اما چگونه باید ایجاد شوند؟ به عقیده من معرفی آثار در سطح بین‌الملل یا امکان ایجاد تور تئاتری در داخل کشور که مستلزم حضور مدیران ارشد سراسر کشور در جشنواره و انتخاب آثار از سوی آن‌ها برای اجرا در استان و شهرهای تحت

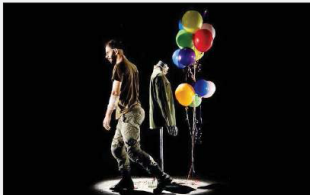
تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲۰:۰۷

سیف‌الله صمدیان، داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر :

نسل جدید عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است

داور بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر معتقد است: نسل جدیدی از عکاسان تئاتر در حال شکل گیری است که با تکنیک‌های متفاوت و تازم‌ای کار می‌کنند.

حضور پرنکی داشتند. چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می‌شود.

حضور عکاسان حرفه‌ای در دوره چهلیم جشنواره تئاتر فجر نگاه تخصصی به عکاسی تئاتر عنصری غیرقابل چشم‌پوشی است. عکاسان تئاتر به صورت تخصصی تمرکزشان را روی عکاسی در این حوزه می‌گذارند و بسیار خوشحالم که فراگیری بیماری کرونا و تعطیلی سالن‌های تئاتر موجب دلبردی این گروه از عکاسان نشده است. دبیر جشن تصویر سال با اشاره به حضور عکاسان حرفه‌ای در جشنواره تئاتر چهلیم گفت: با توجه به این که هنگام داوری، هیات انتخاب اسامی شرکت‌کنندگان را نمی‌دانند و داوری‌ها بر اساس عکس‌هاست به نظرم عکاسان حرفه‌ای در این دوره

سیف‌الله صمدیان درباره آثار این دوره توضیح داد: براساس عکس‌هایی که مورد داوری قرار دادیم متوجه شدیم در این دوره با مجموعه‌ای از عکس‌ها روبه‌رو هستیم که با تکنیک‌های متفاوت و جدیدی خلق شده‌اند و این موضوع نوید حضور نسل جدیدی از عکاسان تئاتر را می‌دهد. وی ادامه داد: سال‌های متمادی است که به عنوان داور با جشنواره تئاتر فجر همکاری می‌کنم و دیگر تعداد شمارش این دوره‌ها از دست م خارج شده است و همین امر موجب شده تا بتوانم به چشم‌انداز دقیقی نسبت به حضور عکاسان و کیفیت آثارشان در این رویداد دست یابم.

«وحید منافی» کارگردان نمایش «عقب افتاده» در گفتگو با «هنرمند»

نمایش «عقب افتاده» یک کمدی اجتماعی است

شلیک کرد؟ (سعید هنرآموز)، هرم انسانی (مرتضی کاشانی)، ششی بیرون از خانه (محمد حسینی)، قصه ی مردی که مو نداشت (مصطفی کشتگر)

فان فار (حمید حسینی، پویا سعیدی) و گارکردانی و بازیگری نمایش عقب افتاده و بازیگری در فیلم های کوتاه مرگ بد کارگردان (جهانگیر روشن)، تاکسی (امیر حسن نوفلی)، تولد (امیر حسن نوفلی)، کشتار سرد (رویا میرسرور)، ساکنین طبقه آخر (کیارش اردشیر پور)، لوکریشا (آذر کوچکی)، هفت کیلو (فاطمه مرادی)، فردا ۸ صبح (محمد علی انتظاریان)، کشتی گرفتن باخوک (شایان فصیح زاده)، هم جنس من (شایان فصیح زاده)، ۴۵/۱۳ (رقیه بوجانی)، کارما (مهرداد بیان)، پنجره (کیارش اردشیر پور)، امیر حسن نوفلی، شوگر کراش (آیدا تبینان)، تایم اوت (علی ریاحی)، صدا فرین (حامد مقدسی)، سورپرایز (مهدی کریمی) و جایزه بهترین بازیگر جشنواره نورس برای فیلم کوتاه تایم اوت به کارگردانی علی ریاحی را در شناسنامه کاری خود دارد.

عوامل نمایش «عقب افتاده» به ترتیب: نویسنده: حامد مقدسی، کارگردان: وحید منافی، تهیه کننده: وحید منافی، آناهیتا آزادفر، بازیگران: وحید منافی، حامد مقدسی، عرفان سلیمی، علیرضا داوودوندی، دستیار کارگردان: نازنین پورخدا بخش، مدیر صحنه: سمانه محمدی، مونا کاکاوند، مدیر تولید: آرمین اقراری، جانشین تولید: کامران نوروزی، برنامه ریز: کیمیا پیروزمندی، نازنین پورخدا بخش، موسیقی: آرمین اقراری، کیمیا پیروزمندی، مشاور رسانه ای: پیام احمدی کاشانی، فرزاد جمشیددانی، روابط عمومی و تبلیغات: فریبا جدیدی، فرشته سهی، عکاس: پیام احمدی کاشانی، فرزاد جمشیددانی، فهمیه علی بیگی، طراح پوستر: متین خبیلی، ویدیو: لیلی اشتیاق می باشند.

نمایش «عقب افتاده» از تاریخ اول لغایت ۲۱ دی در سالن یک خانه نمایش مهرگان به روی صحنه رفت.

پیام احمدی کاشانی

وحید منافی کارگردان نمایش «عقب افتاده» در مصاحبه اختصاصی با روزنامه هنرمند به شرح مختصر داستان پرداخت و افزود: داستان از این قرار است که شخصی که مدعی پیدا کردن رویکردی جدید برای کمک به مردم است، برای استخدام وارد مرکز مشاوره و روان درمانی میشود و همزمان با ورود وی مراجع کننده ای برای مشاوره در مرکز حاضر می شود. گفتگویی بین مشاور مرکز، مراجع کننده و شخصی که برای استخدام آمده صورت می گیرد که منتهی به اتفاقات عجیبی می شود. در واقع این اثر کمدی دارک اجتماعی است که در یک مرکز انرژی درمانی رخ می دهد. در این موسسه مردم را به سمت و سویی می برند که با انرژی مثبت به زندگی نگاه کنند ولی در این مسیر رییس مرکز و دونفر از مراجعان دچار چالشی می شوند که منجر به شکل گیری کمدی می شود.

وی از مشکلات نمایش سخن به میان آورد و افزود: من در اوایل سال ۹۶ که با حامد مقدسی سر اجرای چه کسی شلیک کرد آشنا و در اجرای مردی که مو نداشت ایده یک فیلم در ذهنمان بوجود آمد که ساخته و پرداخته اش کردیم ولی بخاطر مشکلات مالی و نبود امکانات تبدیل به نمایشنامه کردیم که اول سیزن یا نمایشنامه عقب افتاده ۲ رو میخواستیم بسازم که نمایشنامه ش آماده است و اما در حال حاضر بخاطر شرایط سخت تصمیم ما براین شد که عقب افتاده یک را روی صحنه ببریم و بعد سری دوم ساخته شود، متأسفانه ساعتی که برای اجرای نمایش برای ما در نظر گرفته شد خیلی زمان مناسب نبود ولی با این وجود مخاطبان برای تماشای نمایش به سالن می آیند و استقبال از کار تاکنون خوب بوده است. وی در پایان گفت: همانطور که برای کشف مناطق مختلف به سفر می رویم و وقت می گذاریم تا اثر هم کشف جهان پیرامون افرادی است که آنرا به تصویر کشیدند.

وحید منافی در نهم فروردین ۱۳۶۴ در تهران چشم به دنیا

گشود از سال ۸۲ شاگرد اساتیدی همچون استاد سمندریان و استاد تارخ بوده است و در سال ۸۷ یک دوره ی را با استاد پرستویی گذرانده است سپس در سال ۸۹ با هومن سیدی، وحید جلیوند، هوتن شکبیا، پانته آ پناهی، سیماتیرانداز، میکائیل شهرستانی، مهتاب نصیرپور، عاطفه تهرانی، الهه حضاری کار نموده است.

وی دارای مدرک آکادمی لیسانس بازیگری است و از سال ۱۳۹۱ با هومن سیدی در سینما کار حرفه ای خود را آغاز نمود و بازیگری در سینما همچون فیلم های بدون تاریخ بدون امضاء (وحید جلیوند)، دروچه حامل (بهمن کامیار)، امیر (نیما اقلیما)، شب داخلی دیوار (وحید جلیوند)، دراکولا (مهران مدیری)، تجربه در مغزهای کوچک زنگ زده و اعترافات ذهن خطرناک (هومن سیدی) و بازیگری در نمایش هایی همچون و خداوند هایم را فراموش کرده است (هومن سیدی)، چه کسی